

Explanatio sancti Thome

terrā t̄ ira populo huic rc. Et non credas q̄ hec ira sit p̄ centū annos sed vīc̄ ad finēs mundi quando plenitudo gentiū intrauerit rc. Lūc. 19. 7. 21. 7 Mat. 13. Non re linquetur lapis sūg lapidē qui non deltruāt. Deinde cū dicit Mos aut̄ rc. Ostendit remedium quod eis p̄posūt adhibere scilicet q̄ per sonatū irer ad eos. Et circa hoc duo facit. q̄ primo ponit p̄positū sue visitationis. Secūdū dō impedimentū ibi. Sed impediret rc. Tertio cauſaz quare volebar ire ibi. Que autē est rc. Dicit ergo Mos fratres desolati a vobis a quibus eramus separati vīl p̄pter tribulationes vestras. ore id est carentes collocūne. Et aspectu id est carentes visione. prope hec em̄t̄ duo necessaria est amici presentia. q̄ est consolatiua. sed corda sumus presentes. 1. cor. 5. Eḡo absens quidē corpe presens ait spiritu rc. Abundantius festinaui⁹ facies rc. Ut sicut corde sic et corpore presens esset. Ro. 15. Cū p̄ditatem habēs venienti ad vos ex multis iaz precedētibus annis rc. Festinaui⁹. dicit pluraliter quia scribit ex persona triū sc̄z sui Silvani ⁊ Thimothēi. Ideo etiā voluimus omnes forte semel. sed ego paul⁹ semel ⁊ iterum id est bis proposui. sed ipediu⁹ nos sarbanas id est p̄curauit impedimenta forte per aeris tempestates Ap̄oc. 7. Iste sunt angeli qui tenent vētos. Deinde cū dicit Quae est enī. Ostendit causam p̄positū. primo q̄tum ad futū. Secūdū q̄tum ad presens ibi Mos enī rc. Dicit ergo. Desidero videre vos ⁊ gratias agere de bonis vīris q̄n venerit vniuersitas km̄ oga. Maxima em̄t̄ est retributio predicatori ex his quos conuerit ad gaudiū. quia gaudiū illorū est gaudiū apli. quia bonū eoz est bonū apli. bonus em̄t̄ effectus reducitur in bonū cause. Aut corona glorie. quia pro certaminibus eoz: et iste qui induxit ad certandū coronabitur. dux em̄t̄ qui induxit milites ad pugnā coronabit. Eccl. 30. Qui docet filium laudabilē in illo ⁊ in medio domesticorū illo gloriarib⁹ rc. Hec in q̄ spes que est? Nonne vos? Immo sic. In futuro ante omni nostrū ielūm xp̄m in aduentū eius. sed etiam in presenti vos estis apud omnes fideles gloria nra. 1. cor. 9. Melius ē mibi mori q̄ vt gloriā meā quis evanescat rc. Et gaudiū quo letor de bonis vestris in presenti.

Capitulum tertium.

Dopter quod non sustinētes ampli⁹. placuit nobis remātere athe nis solis ⁊ misérū timothēū frā trem nostrum ⁊ ministrum dei in euangēlio christi. ad confirmādos vos ⁊ exhortandos p̄ fide vestra. vt nemo moueat̄ in tribulationibus istis. Ipsi em̄t̄ sc̄ris q̄ in hoc positi sumus. Nam ⁊ cū apud vos essemus. predicatebam⁹ vobis passuros nos tribulatiōes: sicut ⁊ factū ē ⁊ sc̄it⁹. Propterea ⁊ ego amplius nō sustinēs nisi ad cognoscē dū fidē vīram. ne forte tēptauerit vos is qui tēptat. ⁊ inanis fiat labor noster. Hūc autē veniente Thimothēo ad nos a vobis ⁊ an nunciante nobis fidem ⁊ charitatē vestram ⁊ quia memorīa nostri habetis bonaz semp desiderātes nos videre sicut ⁊ nos q̄q̄ vos. ideo consolati sum⁹ fratres in vobis in om ni necessitate ⁊ tribulatione nostra p̄ fidem

vestram. quoniam nunc vivimus. si vos stat̄ in domino. Quā em̄t̄ gratiarū actionē possūmus deo retribuere pro vobis in omni gau dio quo gaudemus propter vos ante deūz nostrum nocte ac die abundantius orantes vt videamus faciē vestrāt cōpleamus ea q̄ desunt fidei vīre. Ipse aut̄ deus ⁊ pater no ster ⁊ dñs iesus xp̄s dirigat vīā nostrā ad vos. Elos aut̄ dñs multiplicet ⁊ abundare faciat charitatē vīam in inuicē ⁊ in omnes quēadmodū et nos in vobis ad confirmāda corda vestra sine querela et sanctitate ante deū et patrē nostr̄ in aduentu dñi nři ie sū xp̄i cū oībus sanctis eius Amen.

Com̄memorauit tribulationes quas passi erant ⁊ remedium q̄d p̄posuit eis ipēdē: hic ostendit quō eis subvēit sc̄z visitando per thimothēū. Et primo agu de missione numeri. Secūdū de relatione facta per eū ibi. Nunc autē rc. Tertio de effectu relationis in ap̄lo ibi. Ideo cōfōlati rc. Itē prima in tres. q̄r p̄mo premittit cām quare misit eū. Secundū quāle misit. Tertio cām propter quam misit. Dicit ergo propter q̄d. id est q̄ impedituit nos lathanas. in vos estis glia nra ideo nō sustinentes pōdus amoris inclinantis ad vos. Es. 1. Facta sunt mīhi mole sta rc. Benēc. 4. 5. Nō se poterat eis cohībere. Placuit nob̄ sc̄z paulo ⁊ siluanō remātere athenis solis ⁊ et misérū thimothēū q̄ erat ap̄lo quenātissimum. Phil. 2. Nēmīnē habeo tā vīnamē q̄ sincera affectiōe. p̄ vobis sollici tūs. 1. cor. 4. 2. Vīs ad vos thimothēū est fili⁹ meus charissim⁹ et fidel⁹ in dōo rc. Frēz p̄ charitatē adiuuans puer. 18. Frat̄ q̄ unū a fīe q̄si ciuitas firma rc. Visi nstrū. Eccle dīgnitatis est. 2. cor. 11. Ministeri xp̄i sunt et ego rc. Dicit aut̄ ad p̄firmādū eos ⁊ referendū sp̄i. Deinde cū dicit Ad p̄firmādū rc. Dicit q̄ mittit ad p̄firmādū. Et p̄mo facit hoc. Secūdū ponit̄ eō p̄firmatio nis ibi. Ip̄e em̄t̄ rc. Dic ḡ. Dico ad p̄firmādōs ⁊ exhortādōs. q̄ p̄ exhortatiōes anim⁹ bonis p̄firmat̄. Job. 4. Vacillantes p̄firmāuerūt vīmones tui rc. Lu. 22. Et tu aliq̄ p̄uersus p̄firmā frēs tuos rc. Et indigēs exhortatiō in fide vīra vt nemo moueat̄ in his tribulatiōib⁹. Eccl. 10. Si sp̄us p̄tēt̄ habēt̄ ascēdūt̄ sup̄ te locū tuū ne dīmī seris rc. Et aut̄ rō duplex p̄firmāt̄. Una ex ordinatione vītūna. Ipsi enī sc̄itis rc. Quasi dicit Itā voluit̄ de⁹ vī tribulatiōes in celū irraret̄. Act. 4. Per multas tribulatiōes oportet̄ nos irrare in regnū dei. Et. 2. Ibi. 3. P̄s q̄ p̄ie voluit̄ vivere in xp̄o ibū p̄ficiōt̄ patient̄ rc. Per hāc vīa iuit̄ xp̄s Lūc. 6. Oportuit xp̄m pati et relige re et sic irrare i glām suā rc. Aliā rō ē et p̄ie p̄nūciatio nis. q̄ p̄pūla min⁹ feriū. Unā dicit Hā ⁊ cū ap̄o rc. id ē q̄ ego pdixi vob tribulatiōes q̄s esti passi in istis annis. mi si rc. Quali sc̄z esset̄ fortis in fide. puer. 27. Diligent̄ agnoscē vultū pecorū tui et greges tuos. Psidera. Is. q̄ tēptat sc̄z dyabol⁹. Mat. 4. Accēdēs tēptator. Slo. Lu ius officiū ē tēptare. S̄z p̄tra tēptat mīd⁹ et caro. Ja. 1. Quali sc̄z tēptat a occupātū sua rc. Item. Ben̄. 22. Tēptauit de⁹ abraam rc. Undeo tēptare ē expūmetus de alij sumere. In hoc psiderādū ē ad q̄d velit sumere ⁊ quō. Hā hoc ē tripl̄. Ut vt ip̄e cognoscet̄. Ut vt alii co gnoscere faciat. P̄cio mo de⁹ nō tēptat. ip̄e em̄t̄ seit̄ quid est in hoc. Jo. 2. Si sedo mō sic de⁹ tēptauit abraam. Ut alij sc̄ret̄ fidē ei⁹. S̄z p̄mo mō tēptare ē dupl̄ sc̄z vī.

In epistolam I ad Thessalonicenses III

moueat ad bonū sc̄ eōs p̄mouēdos examinat. vñ alioq̄ tē
piat et decipiat et hoc ē dyaboli. qz sc̄s inqrit p̄duōz ho
minis ut sū diversas p̄duōes ad diuersa vitia ad q̄ pni
sunt iducat. **I.** Pe. 5. Aduersari⁹ vñ dyabol⁹ rc. Officium
q̄ ei⁹ rēptare ad decipiēdū **D**ñd⁹ aut et caro dicunt
rēptare materiali⁹. qz p̄ ea ad q̄ ipa inclinat sumit expi
mentū de hōe vñ firm⁹ sit ad mādata dī et rēlectiōz. Si
enī vicerit p̄cupiētū no p̄fēt̄ diligit dēū. Et sūt q̄ res
mūdi vñ terret vñ afficiat. Et ianis. qz si tēptatio non
resulat labor vñ c̄t inanis. **B**al. 4. Tineo vos no forte
sine c̄ laborauerim in vñ Zech. 8. Q̄s iusticie eius
q̄s opaz⁹ ē nō recordabantur. Inanis autē dī resp̄cū merce
dis ētē. tñ bōa an p̄tīm commissa ad aliqd valēt. qz post
penitēti⁹ reuūscit et disponit q̄s facili⁹ ad p̄uerēdū
Deinde cū dicit Hūc autē rc. Ondit quō retulit thimo
the bona eoz p̄tinētia ad dēū et aplm. Ad deum fidē et
charitatē. **B**al. 6. In xpo ibu neq̄ circūcisio aliqd vñnez
q̄ p̄pūci⁹ sed noua creatura. Sed fidē etiā ad aplm. **A**n
dīc. Et q̄ memoria. Ecl. 49. Memoria yostis in cōposi
tione opis sc̄a op⁹ p̄gmetari⁹ rc. puer. 10. Memoria iu
si cū laudib⁹ rc. **D**esiderantes vide nos sicut et nos
vos. Aug. Dur⁹ ē anim⁹ q̄ dilectionē et si no velit ipēd
re nolit rēpēdere. **L**a. 51. Attēdite ad abraam patrē vñz
rc. Deinde cū dicit Ido p̄solati rc. Ponit effec⁹ re
latiōis triplex. Iez sp̄ualis p̄solatiōis grānactiōis ibi.
Quā enī rc. Et oroni⁹ mltiplicatē ibi. Nocte rc. Dicit
ergo Quia talia audiūm⁹ de vobis licer necessitates tē
poraliū imineat et tribulatiōes corporales. tñ p̄solati sum⁹
p̄s. Sc̄m multitudinē doloz meoz⁹ in corde meo rc. 2.
cor. 1. Indic⁹ deus et p̄t dñi nr̄i ibu xp̄i. p̄t misericor
diaz et de⁹ toti⁹ p̄solatiōis rc. Et hoc p̄ fidē vñz. id est
audies firmitatē fidei vñz. Quā viuim⁹ rc. Quasi dicat.
Tantū diligo statū vñz q̄ reputo me p̄ ipz viuere. **S**en. 45.
Suffici mibi si adhuc fil⁹ meus viuit. Deinde cū
dicit Quā enī rc. Ponit secund⁹ mod⁹ relatiōis facie. s.
grānactiōis. Quasi dicat. Nō sufficio q̄ aliquā p̄dignaz
grānactiōis agā deo p̄ vob. **D**ich. 6. Quid digni⁹ of
ferā dñō rc. p̄s. Quid retrubū dñō p̄ oib⁹ rc. Referē
re sūt tñ grānactiōes. **I**n oī gaudio. qd̄ oīno no ē ex
terius. Is in p̄ficiētia anī dñz q̄ videt eā. **U**an dñm. q̄ de
pri⁹ placet deo. 1. cor. 13. Q̄ogaudet vñtati rc. Deinde
cū dicit Nocte rc. Ponit tert⁹ effec⁹ relatiōis. Et p̄
mo p̄pōit mltiplicitatem orōis. Secundo ondit qd̄ oīado
optet ibi. Jp̄e autē rc. Dicit ergo H̄is agim⁹ de p̄terit.
nec tñ defici⁹ qn orem⁹ p̄ futuris. Imo nocte ac die. id
est aduersaria et p̄sp̄eris. p̄s. Vespe et māe ac meridie mar
rabo rc. Quae delunt rc. Nō qd̄es de necessitate fidei. Is
aliq̄ secreta q̄ nec dñ apls eis p̄dicauit in sua nouitate. 1.
cor. 3. Nō potuit loq̄ vñt̄ sp̄ualib⁹ h̄s quasi carnalibus
rc. Job. 16. Mlta habeo vobis loq̄ q̄ no potest⁹ portare
mo. Deinde cū dicit. Jp̄e autē de⁹ rc. Dēmonstrat quid
optet eis. Et circa hoc p̄mō ostēdit qd̄ petat ibi. Ad con
firmāda rc. Petet autē dñ. Unū ex pte sua vt possit ire
ad eos. Unū dicit Jp̄e de⁹ et p̄t nr̄i rc. Job. 20. Ascendo
ad pārē meū et p̄mē vñm rc. puer. 16. Dñs ē p̄parare
animū et dñi gubernare lingua rc. Alio et pte eoz. Unū
dicit Dñs autē mltiplicet sc̄s in fide. 2. reg. 2. 4. Adau
geardis p̄p̄lin suū cērpluz q̄sum rc. Et vñ augeanē
merita. Unū dicit. Et abūdare faciat charitatē vñram que
sem̄ l̄ via crescere p̄t. Col. 3. Sup oīa charitatē habe
te qd̄ ē vinculū p̄fectiōis rc. Et p̄mō inuicē. Secundo ad
oī. **B**al. 6. Dēmum bonū ad oīs. maxie aut ad dome
sticos fidei rc. Et p̄t̄ exēplū de seipso dices: Quemad
modū rc. Quasi dicat. Sicut et ego diligo vos. 2. cor.
7. In cordibus nr̄is estis ad cōmōriendū et ad cōuiuen
dū. Sed ad qd̄ petit: Ad p̄fīrmāda corda vñ sine q̄re

la. id est vt null⁹ possit cōqueri de vobis. **L**u. 1. Inceden
tes in oib⁹ mādati⁹ et iustificatiōib⁹ sine q̄rela rc. **I**n
sc̄itate an̄ dei sc̄s q̄ cor vider. **L**u. 1. In sc̄itate et iusticia
cora ipo rc. Et hoc apparet in adūetu dñi nr̄i ibu xp̄i et
vos inueiat sc̄s qui adūet⁹ erit cuz oib⁹ sc̄s id ē sit; in
cōspectu ei⁹ sicut sunt oīs sancti ante eū.

Capitulū quartū.

DEcetero ergo f̄fes rogam⁹ vos et
obsecram⁹ in dñō ibu vt quēad
modū accepist̄ a nobis quō opor
teat vos ambulare et placere deo
sic et ambulet̄ vt abūdet̄ magis. Sc̄t̄ enīz
q̄ p̄cepta dederim vob⁹ p̄ dñm ieluz. Hec est
enī volūtas dei sc̄ificatio vñz. vt abstineatis
vos a fornicatiōe. vt sc̄iat vñusq̄s vñz vas
suū possidere in sc̄ificatiōe et honore: non in
passiōe desiderij sicut et gētes q̄ ignorat̄ deū
Et ne q̄s sup̄grediat̄ neq̄ circūneiat in ne
gocio fratrē suuz; qm̄ vñdex est dñs de his
osib⁹s sicut p̄dixim⁹ vobis testificati sum⁹
Nō enī vocauit nos de⁹ in imūdi ciā s̄i san
ctificationē. Itaq̄ q̄ hec spernit: nō hominē
sp̄nit sed deū. q̄ etiā d̄dit sp̄m suū sc̄t̄ in no
bis. De charitate autē fraternitat̄ nō necel
se habuim⁹ scribere vob⁹. Ipi⁹ enī vos a deo
didicistis vt diligat̄ inuicē. Etemī illō faci
tis in oīs f̄fes in vñiuersa macedonia. Ro
gam⁹ autē vos f̄fes vt abūdet̄ magis et ope
rā detis vt q̄eti sit̄: vt vñm negociū agat̄
et opemini māib⁹ vñfis sicut p̄cepim⁹ vob⁹ et
et hōeste ambulet̄ ad eos q̄ foris sunt: vt nul
lius aliquid desideretis.

Supra cōmēdauit apls fideles de p̄statia in tribulatiōis
bus et alijs vñis. b̄ in futur⁹ monet ad bñ agendū. Et p̄
mo p̄pōit generale āmonitionē. Secundo specificat ibi.
Ut abstineatis rc. Circa p̄mō duo facit. q̄ p̄mo p̄ponit
intē. Secundo rōez monitiōis assignat ibi. Ut abūdet̄
rc. Dicit q̄ Audiu bōa vñra p̄terita. Is in futur⁹ rogam⁹
rc. Inducit at̄ cōspōm ex pte sua. Et iido dicit Rogam⁹
p̄s. Rogate q̄ ad pacē sunt rc. Ite ex pte xp̄i. et sic dicit
Obsecram⁹ rc. Obsecrat autē. q̄ erāt p̄fecti. 1. thy. 5.
Seniorē ne increpaueris sed obsecra vt patres. Sed qd̄
rogat: Ut quēadmodū rc. Docuerat eos apls quō opor
teret eos ambulare in via cōi instīcī q̄ p̄ mandata. **A**n
dīc. Dicit. Accepistis rc. p̄s. **G**ā mādatoy tuoy rc. Ite quō
placeat̄ deo in via p̄fisiō. **G**ap. 4. Placēt deo fact⁹ ē
dilect⁹. Ael qd̄ abūleat̄ sc̄s p̄ rectā opationē Job. 12.
Ambulate dū lucē habet. Quō placent̄ sc̄s p̄ rectā in
rētionē. Sic et abūlet̄ id ē vt fuet̄ p̄mā doctrinā nō re
cedēdo ab ea. **B**al. 1. S̄i licet nos aut angel⁹ de celo euā
gelizet vob⁹ p̄ter q̄ qd̄ euāgelizaūm⁹ vob⁹ anathema sit.
Nō monitiōis accipit. p̄mo ex fruceu fuate monitiōis.
Sc̄do ex ipa monitiōe ibi. Sc̄t̄ enī q̄ rc. Dicit q̄. Lic̄
sit̄ boni tñ p̄ exercitū mādatoy et coiliōp abūdabit̄
et proficiens. 2. cor. 9. Mot̄s et de⁹ oīm gratiā abū
dare facere i vobis rc. Et enī charitas tā magna q̄ sem
p̄freat q̄ p̄ficiōu sit. Ite q̄ ex monitiōe accepist̄ bone
sua sūt et vñlia. p̄s. Lex dñi imālata rc. puer. 6. **D**an
2. ij